

Mindszenty Öröksége - avagy Mindszenty diákszemmel

Mindszenty József neve nem csupán a történelemkönyvek lapjain él tovább, hanem azok szívében is, akik hisznek az igazság, a hit és az erkölcs megtartó erejében, mint például én is. Egy fiatal számára, aki ma keresi a helyét a világban, az ő példája hatalmas jelentőséggel bír. Számomra Mindszenty nem csak egy letűnt kor tanúja, hanem egy iránytű is, amely megmutatja, hogyan lehet hűségesnek maradni az elveinkhez még akkor is, ha a világ minden erejével ellenünk dolgozik. Akkor is kitartani és felállni, ha már tucatszor padlón voltunk és nem láttuk a reményt. Mindszenty még ilyenkor sem adta fel, kitartott a végsőkig, amit mélyen tisztelek benne.

Ma, amikor a kitartás és az igazsághoz való hűség egyre ritkább erény, mert a hazugságok mély, sötét tengerében fuldokolunk, Mindszenty üzenete különösen fontos. Az ő életútja arról tanúskodik, hogy az igazságot mindig érdemes képviselni és kiállni mellette bármi áron, még akkor is, ha ez áldozatokkal jár. Tapasztalataim szerint nem könnyű ma fiatalnak lenni egy olyan világban, ahol a zajos vélemények elnyomják az igazság csendes, de rendíthetetlen hangját. Egyházi iskolába járó diákként gyakran szembesülök azzal, hogy a hitet és a vallásos értékeket megkérdőjelezzik, sőt olykor el is utasítják. Ilyenkor szokott eszembe jutni Mindszenty örökérvényű, univerzális példája: ő sem hátrált meg, nem tagadta meg azt, amiben hitt, még akkor sem, amikor ez szenvedéssel járt. Mindszenty József kitartásáról ez az idézet jut eszembe: *„Szorgalmasan dolgozom - s önérzetesen - Ha lenyírják a szárnyamat - járok majd a lábamon; - ha azokat is levágják, a kezemen járok; ha azokat is kitépik - hasoncsúszok!” Széchenyi István.* Mindszenty kitartott az árral szemben, nem számított, hogy hányan próbálták meg megbuktatni, elhallgattatni, vagy egzisztenciálisan lehetetlenné tenni, egy kösziklaként állta a kihívásokat, és végig rendíthetetlen maradt.

A mai társadalomban, ahol sokan inkább a könnyebb utat választják, ahol a közösségi média diktálja a normákat, ahol a tömegpszichózis uralkodik és az értékek gyakran háttérbe szorulnak, rendkívüli bátorság kell ahhoz, hogy valaki hűséges maradjon az elveihez. Egy átlagos fiatalként, aki szeretné megtalálni az igazi küldetését, hivatását azt érzem, hogy Mindszenty példája megerősít abban a hitemben, hogy az igazságért való küzdelem mindig megéri, még akkor is, ha néha magányosnak érzem magam ezen az úton.

Mindszenty egyik legnagyobb tanítása számomra az, hogy a bátorság nem csupán a harcmezőn mutatkozik meg a csaták és a háborúk közepette, hanem abban is, hogy hűek maradunk önmagunkhoz és értékeinkhez. Ez a mi saját átvitt értelemben vett harcunk önmagunkkal

szemben, amit véleményem szerint egyszer az életben mindenkinek meg kellene vívnia. A mai világ tele van olyan helyzetekkel, amelyek próbára tesznek minket: állást kell foglalnunk morális kérdésekben, ellen kell állnunk a kompromisszumok csábításának, és ki kell állnunk az igazság mellett, még akkor is, ha emiatt kirekesztenek vagy nevetségessé tesznek bennünket. Sajnos én is kerültem már ilyen helyzetbe, nem is egyszer. Eleinte rettenetesen féltem kinyilvánítani a véleményemet, főleg akkor, ha azzal szembeszálltam volna a tömeggel, ezért szépen én is beálltam a sorba, és bégettem, mint a jól lakott, szépen tartott birka. De ezekben a sötét napokban sem hagytam el a hitemet, csak éppen pislákol a bennem lángoló fény, bár ennek dacára egy napon fellángolt az a kicsin fény, és onnantól kezdve nem féltem kiállni magamért. Arra vagyok a legbüszkébb, hogy nem engedtem az elnyomásnak és fel mertem szólalni a saját érdekemben, magamért és társaimért. Már nem számított, hogy mit gondolnak rólam mások. Úgy gondolom, hogy én tettem egy hatalmas lépést előre az élet kifürkészhetetlen útjain, míg sok nemzedéktársam továbbra sem mer kiállni magáért. Ezért tartom rendkívül fontosnak, hogy Mindszenty József példája mindenki számára eljusson, főleg a fiatalokhoz.

Számomra ez a tanítása azt jelenti, hogy nem szabad félnem kitartani a hitem mellett. Ahogyan ő is vállalta a szenvedést és a magányt az elveiért, úgy nekem is vállalnom kell a kisebb áldozatokat a mindennapi életben. Nem kell félnem attól sem, ha mások nem értenek meg, mert az igazság nem attól lesz igaz, hogy mindenki elfogadja. Az igazi értékeket nem a tömegek véleménye határozza meg, hanem az, hogy azok időtállóak és igazak maradnak minden körülmények között. Amikor erre rájöttem megváltozott az életem és tisztábban kezdtem látni a sötétséget, ami a mai világunkat jellemzi.

Sajnálatos módon naponta tapasztalom, hogy milyen könnyű is eltérni az értékeinktől, és milyen nehéz ellenállni a mindennapi kísértéseknek. A fogyasztói társadalom és a modern kultúra sokszor azt sugallja számunkra, hogy a siker és a boldogság csakis a pénzben és a hírnévben vagy az elismerésben rejlik. Mindszenty élete viszont ennek az ellenkezőjét bizonyítja: az igazi boldogság és beteljesülés a hitben, a hűségben és az áldozatvállalásban rejlik. Ezek az erények és értékek nem vásárolhatóak meg semmilyen pénzzel és nem helyettesíthetőek semmilyen földi értéktárggyal, hírnévvel vagy elismeréssel sem.

Mindszenty életútja arra tanít, hogy minden korszakban szükség van olyan emberekre, akik világítótoronyként állnak a bizonytalanok, az eltévedtek és a reményvesztettek számára. Ma, amikor annyi fiatal érzi elveszettnek magát, amikor sokan nem tudják, merre induljanak és csak egyhelyben toporognak, szükség van példaképekre, akik megmutatják, hogy van értelme kiállni

az igazságért és a hitért. Én is ilyen szeretnék lenni: valaki, aki bátorít másokat, aki segít a kételkedőknek megtalálni az utat, és aki nem fél az ár ellen úszni, ha kell. Szeretnék segíteni másokon, úgy ahogyan Mindszenty József is segített embertársain.

A világítótorony nem azért áll a parton, hogy mindenki rá figyeljen, hanem hogy utat mutasson a viharban. Mindszenty is ilyen világítótorony volt: a legnagyobb sötétség idején sem hagyta, hogy az igazság fénye kialudjon. Nem saját magára szeretne volna felhívni a figyelmet vagy magát mártírként beállítani, hanem önzetlenül és tette készen próbált segíteni az embereknek, a legborúsabb időkben is. Az én feladatom is az, hogy bárhol is leszek az életben öt, tíz, húsz vagy akár harminc év múlva, próbáljak egy kis fényt vinni oda, ahol sötétség van. Lehet ez akár egy barát vigasztalása, akár egy kiállítás egy igaz ügy mellett, vagy egyszerűen az, hogy hűséges maradok ahhoz, amiben hiszek.

Véleményem szerint a mai fiatalok számára Mindszenty öröksége abban rejlik, hogy megmutatta: a hit és az erkölcs nem divat kérdése, hanem életünk legfontosabb alapja. Ez nem egy ideiglenesen trendi dolog, amely holnap már úgy is kimegy a divatból és valami másra kell cserélni, ami menőbb, hanem egy örökérvényű elköteleződés és hozzáállás kérdése. A világ folyamatosan változik, de az igaz értékek örökérvényűek maradnak. Az ő példája arra tanít minket, hogy a nehézségek nem okai vagy kifogásai a meghátrálásnak, hanem lehetőségek arra, hogy megmutassuk jellemünk valódi és igaz erejét.

Számomra Mindszenty nem egy távoli történelmi alak, hanem egy inspiráció arra, hogyan élhetek igaz és értékes életet. Arra bátorít, hogy ne féljek az akadályoktól, hanem merjek nagyot álmodni és mindig az igazság útját válasszam. Hiszem, hogy ha minden fiatal találna egy olyan példaképet, mint ő, akkor a világ egy sokkal jobb hely lenne.

Mindszenty József számomra egy máig is élő üzenetet jelképez: azt üzeni mindannyiunknak, hogy a hit, a bátorság és az erkölcsös élet nemcsak a múlt értékei, hanem a jövő zálogai is egyaránt. Én is ilyen ember szeretnék lenni: egy világítótorony, amely nem önmagáért ragyog, vagy fényezi saját magát és sütkérezik a sikereiben és a dicsőségében, hanem aki azért él, hogy másokat elvezessen a helyes útra. Hiszem, hogy ha mindannyian megtaláljuk a saját hivatásunkat és hűek maradunk az elveinkhez, akkor egy olyan világot építhetünk, amelyben Mindszenty öröksége nemcsak emlék, hanem élő valóság marad.

Amikor elbizonytalanodom, és úgy érzem, hogy a világ túl hangos, vagy túl igazságtalan vagy éppen közömbös, eszembe jut Mindszenty alakja. Eszembe jut, hogy egy ember, aki mindenét

elveszíthette volna, mégsem veszette el önmagát. Eszembe jut, hogy az igazság sosem függ attól, hányan állnak mögötte, hanem attól, hogy mennyire vagyunk hajlandóak érte küzdeni.

Ha egy nap majd én is visszatekintek az életemre, szeretném azt mondani, hogy nem a könnyebb utat választottam, hanem a helyeset. Szeretném, ha az én életem is, akárcsak Mindszentyé, egy kis láng lehetne mások számára – egy apró, de kitartó fény, amely utat mutat azoknak, akik keresik az igazságot. Mert végső soron nem az számít, hogy hány csatát nyerünk meg, hanem az, hogy soha nem adjuk fel a hitet abban, hogy a világ jobbra válhat – és ebben nekünk is részünk lehet.